

Jakob Carmon

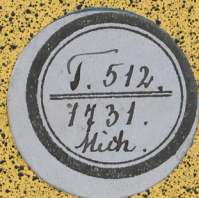
**Rectoris Universitatis Rostochiensis, Jacobi Carmon, Ph. & U.J.D. ... Programma
In Festo S. Michaëlis, De Sanctorum Angelorum Ordinibus disserens, Et Cives
Academicos ... adhortans**

Rostochii: Typis Io. Iacob. Adleri, [1731?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004016441>

Druck Freier Zugang

T. 512.

1731. Michael.

~~M-1256.~~ 214.

Mich. 1731

RECTORIS UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS,
JACOBI CARMON,
Ph. & U. J. D. Pand. Prof. Ducal. Publ. O.
F. C. t. i. s. Jurid. h. Decani & Senioris
Confistorii Ducal. Mecklenburg. Consiliarii

PROGRAMMA
IN
FESTO S. MICHÄELIS,
DE
SANCTORUM ANGELORUM
ORDINIBUS
differens,
Et
CIVES ACADEMICOS O. O. O.

ad
sanctimoniae studium angelica custodiâ dignum,
qua par est officii ratione,
studiosè sedulòque
adhortans.

ROSTOCHII,
Typis IO. IACOB. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD.
Typographi.

M. 1256 214

Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including the name 'JACOBI CARMON' and other illegible words.

Additional faint, mirrored text bleed-through from the reverse side, including the name 'JACOB CARMON' and other illegible words.

ngelorum sanctorum,
quorum hodie, non eorum
tamen ipsorum, sed Creatoris
illorum Dominique in gloriam & ho-
norem, Festum celebramus, naturam
atque conditiones accurate satis expo-
nere, qui sibi sumserit, opus se viribus
suis superius aggressum esse, vel ab
initio statim suscepti operis experietur. Fatendum est, haud
penitus eorum vel naturæ vel officii nos ignaros vivere, sapi-
entiam divinam voluisse, quin potius cum de illâ, tum de hoc,
quantum novisse nobis sufficere potest ac debet, passim in
Scripturâ nos instruxerit, ut ex iis quoque Majestatem DEJ,
bonitatem atque potentiam infinitam agnoscere pariter ac no-
stram adversus ipsum debitum intelligere queamus. Atque
in his à DEO revelatis fidem nostram acquiescere, totamque
de Angelis doctrinam revelatam in usum nostrum & praxin
pietatis convertere decebat: Verùm, quæ infrunita est quo-
rundam hominum, etiam in rebus naturaliter inevidentibus ac
rationis lumen transcendentibus, curiositas, in istis divinitus
revelatis eorum ingenia subsistere noluerunt, sed pro imaginaria
suâ sapientiâ de coelestibus hisce spiritibus complures alios

A 2

extra

extra Scripturam, non nisi ad Somnia Vigilantium Sapientum, (de quibus haud inelegans exstat, in Academiâ Salanâ Anno MDCXCII. Publico data Dissertatio JO. PHIL. TREUNERI,) jure meritò referendos, sibi formavere conceptus. Illud imprimis indigito hominum genus, quos Scholasticorum vulgò appellare nomine confvevimus, quos etiam Angelicorum, Cherubicorum, Seraphicorum, Illuminatissimorum, Irrefragabilium, Profundissimorum, Subtilissimorum Doctorum, & tantum non innumeris aliis hujusmodi superbientibus titulis honoratos compellant, & quibus, vel ab Antesignanis suis, Scottistarum, Thomistarum, Occamistarum, Albertistarum; vel à methodo ac docendi modo, Summulistarum, Sententionariorum, Quæstionariorum, Quodlibetariorum, aliaque barbara & vel ipso sono horrifera cognomina adhæserunt. Hi namque claustris suis inclusi, & ignavo abundantes otio, hoc sibi datum rati fuere, ut in otiosis occupationibus ingenia sua exercerent, varias, non inutiles modò, sed & vanas, futiles ac illepidas quæstiunculas moverent, quæ diversas parent opiniones, in utramque partem disceptandas, dummodò mentis in iisdem acumen ostentare possent, atque subtilitatis, ut opinabantur, abinde reportarent laudem. Ita donis ingenii divinitus concessis abusi, non Philosophiam solùm corrumpere satis sibi gloriæ duxerunt, sed simili audaciâ in ipsam involarunt sacrosanctam Theologiam, temerèque, ac vel hodiernum dolendum in modum, in eadem grassati sunt, subtilibus suis, omni licet utilitate carentibus, speculationibus atque spinosis disputationibus vacantes, quod in sacro hoc Studio præcipuum esse debet, fidem & ædificationem, parum curantes, imò posthabentes & vel penitus negligentes. Quod sicuti per universum Theologiæ systema nullo negotio demonstrari posset; ita præ ceteris Articulus de sanctis Angelis inanem hanc eorum expertus industriam est, ab eadem permagno superfluum, nec ex Scripturâ, multò minùs ex lumine rationis, unquam definiendorum, quæ Paulus 2. Tim. 11, 23, *μωρεῖς καὶ ἀνωμαλοῦτες ὑπόθεσις, stultas & ineruditas quæstiones,*

ones, quae pugnas generent, vocat, problematum cumulo, non tam refertus, quam onustus ac deformatus. Non sedet animo prolixum nunc eorum catalogum referre, sed talia videre legereve cupientem ad Theologiae Scholasticae Scriptores aliaque Pontificiorum, quibus talia e Scholasticorum doctrinâ adhæserè, de Angelis exstantia Scripta liceat ablegare, quorum instar omnium esse potest percelebris ille ac inter suos, præcipue propter Polemica ipsius Scripta, magni æstimatus Jesuita, MART. BECANUS, *Opp. Tom. Poster. Opuscul. XIV.* quod inscriptum de *Officiis Angelor. circa Homines*; cui jungi poterunt, qui Catalogos & Legendas, uti loquuntur, Sanctorum conguessere, PETR. de NATALIBUS & JAC. de VORAGINE in Festo *Dedicationis Basilicae S. Michaelis Archangeli.* Legentibus hæc absque superstitione sanè mirari subit, quò, sine omni rationis fundamento, sine ullo Scripturarum divinarum indicio, mortalium ingenia tot opinionum confingere portenta, tot doctrinarum monstra parere potuerint. Unicum nunc speciminis loco allegabimus exemplum, quod est de sanctorum Angelorum Ordinibus & coelesti, quam vocant, Hierarchiâ. Quin certi dentur Angelorum ordines, nemo tam inspidæ mentis erit, qui negaverit, siquidem non solùm DEUS, Creator eorum, ordinis est amantiſſimus, cunctaque ordine ordinatèque produxit atque gubernat, sed & ipsa rationalis eorum natura id arguere videtur, cum verisimile non sit, quampiam substantiarum intelligentium multitudinem ac coetum, turbulentos hominum confluentibus & fortuitis coitiones si exceperimus, sine conveniente ordine reperiri. Dum & Scripturæ Codex de Angelis loquens *Col. I. 16.* eos in Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates distinguit, alibique Cherubim & Seraphim nominat, & *1. Theſſal. IV. 16.* Archangeli (quem non ipsum Angelum increatum, Filium DEI, sed creatum esse, B. FECHTIUS noster *Leſt. in Syll. Controv. Recent. ad Diſp. X. S. 4.* solidè probat.) sapius autem Angelorum simpliciter ita dictorum mentionem facit, æquis ex istis distinctionibus, ex diversis illis nominibus titulisque

non certos Angelorum ordines colligeret concluderetve? Quid? quod nec ipsum infernale regnum ordine suo destitutum credendum sit, quandoquidem principis Diabolorum Scriptura meminit, *Matth. IX. 34. XII. 24.* alibique. Quidni ergo in Regno coelesti, cui DEUS, Auctor ille ordinis, immediate præest, & inter coeli incolas ordines admitteremus? At quinam illi, quot, qualesque sint? cum sapientia Numinis infiniti nobis celaverit, quis eorummet in se descriptionem suscipere aufit? Nihilominus surrexere, qui certas in classes Angelos distribuere, ac ordines eorum describere aggressi, hæc sua cogitata credulitati aliorum persuadere non dubitarunt. Judæorum, Gentis hodie & ab antiquo fabulis editissimæ ac insulsis opinionibus propemodum obrutæ, quæ hic somnia sint, EISENMENGERUS, in dem entdeckten Judenthum, *Part. II. Cap. VII. p. 374.* refert, quæ verbis ipsius enarrare liceat. Sic autem ajunt: Gleichwie zehen Sephiroth (oder Glånze) seynd, also seynd auch zehen Schaaren (oder Gattungen) der Engel, und seynd dieselbige diese nachfolgende: Die Erellim, (d. i. die Mächtigen,) die Ischim, (d. i. die Männer,) die Bené hælohím, (d. i. die Kinder Gottes,) die Malachim, (d. i. die Engel,) die Chaschmalim, (d. i. die Glüende Kohlen,) die Tarschischim, die Schinanim, die Cherubim, die Ofanim, und die Seraphim: und seynd diejenige zehen Engel, welche am ersten seynd erschaffen worden, über solche zehen Heere gesetzt, welche (zehen Engel) also heißen. Der Michaël (ist gesetzt) über die Erellim, der Zephanja über die Ischim, der Chofniel über die Bené hælohím, der Usiel über die Malachim, der Chaschmal über die Chaschmalim, der Tarschisch über die Tarschischim, der Zadkiel über die Schinanim, der Cherubh über die Cherubim, der Raphaël über die Ofanim, und der Jehuel über die Seraphim. Sic quidem illi: sed ubinam fundamentum imaginariæ hujus sapientiæ quærendum, aut undenam probatio fidem hujusmodi assertis conciliatura petenda erit? At nolumus de istis plura, quibus cum Scholasticis, quos supra diximus, eorundemque vestigia prementibus Pontificiis

Scripto-

Scriptoribus cumprimis agendum. Quorum verò placita haud meliùs exprimere poterimus, quam si ex allegato superiùs JAC. de VORAGINE, *Catal. Sanctior.* quem & *Aurea Legenda*, item *Longobardica Historia*, atque *Passionalis Sanctiorum* titulis inscriptum, constat, & quidem *loc. cit.* eadem huc transcribamus. Quanquam enim in nonnullis ab eo alii abire reperiantur; istum tamen plerique sequuntur, quem igitur ut communi horum Doctorem audire placet. Scilicet, quia Festum seu sacra solennitas Michaëlis Archangeli, præter alia, quibus insignitur, nomina, etiam *Apparitio* vocatur, hujus denominationis occasione talem nobis depingit Angelorum Hierarchiam. *Quarta*, scribit, *apparitio est, quæ consistit in hierarchiis ipsorum Angelorum.* Nam *prima hierarchia dicitur Epiphania, i. e. superior apparitio.* *Media dicitur Hyperphania, i. e. media apparitio.* *Ultima dicitur hypophania, i. e. inferior apparitio.* Et dicitur hierarchia à hierar, quod est sanctus; & archos, princeps, quasi sacer principatus. Qualibet autem hierarchia continet tres ordines. Nam superior continet Seraphim, Cherubim, & Thronos; Media continet, secundum assignationem Dionysii, Dominationes, Virtutes, & Potestates; Ultima continet, secundum assignationem ejusdem, Principatus, Archangelos & Angelos. Et horum ordinatio & dispositio potest videri per simile in terrenis potestatibus. Nam Ministrorum, qui sunt sub uno Rege, quidam operantur immediate circa personam Regis: Sic Cubicularii, Consiliarii & Assessores. Similes his sunt ordines prima hierarchia. Quidam verò habent officia ad regimen regni in communi, non deputati huic vel illi provincie, ut Principes militiae & Judices curie. Similes his sunt ordines secunda hierarchia. Quidam verò præponuntur ad regimen alicujus partis Regni, ut Præpositi, & Balivi, & hujusmodi minores Officiales. Et his similes sunt ordines tertia hierarchia. Quibus subditum: Tres igitur ordines prima hierarchia accipiuntur, in quantum DEO assistunt, & ad ipsum convertuntur. Ad hæc tamen tria necessaria sunt: scilicet summa dilectio, & hoc quantum ad ordinem Seraphim, qui interpretantur ardentes, Perfecta cognitio, & hoc quantum ad Cherubim, qui interpretantur plenitudo scientie. Perpetua comprehensio sue fructio, & hoc quantum ad Thronos, qui interpretan-

*zur sedes: quia in eis sedet DEus & quiescit, dum eos in se quiescere facit. Tres autem ordines media hierarchia accipiuntur, in quantum habent præesse & regere universitatem hominum in communi. Hoc autem regimen consistit in tribus: Primo in presidendo sive imperando, & hoc pertinet ad ordinem Dominationum; ad quem spectat aliis inferioribus præesse & eos in omnibus ministeriis diuinis dirigere, ac eis omnia imperare, quod innuitus Zacharia V. ubi unus angelus alteri dixit: Curre & loquere ad puerum istum, dicens &c. Secundo imperando, & hoc pertinet ad ordinem Virtutum, quibus non est impossibile exequi, quod imperatur, quia eis datum est posse super omnia difficilia ad Dominum & ministerium pertinentia: & ideo attribuitur eis miracula facere. Tertio in arcendo, ut scilicet impeditia & festinantia (vel, ut alia editio de Anno 1503. procul dubio rectius legit: infestantia) arceantur, & hoc pertinet ad ordinem Potestatum, qui habent coercere contrarias potestates, quod signatum est Thobia VIII. ubi dicitur, quod Raphael religavit demonium in deserto superiori Aegypti. Tres vero ordines ultima hierarchia accipiuntur, secundum quod habent Regimen determinatum & limitatum. Quidam enim eorum præsent uni provincie; hi sunt de ordine Principatus, sicut erat princeps Persarum, qui præerat Persis, de quo habetur Danielis X. Quidam vero deputati sunt ad regimen multitudinis, utpote unius civitatis, & hi dicuntur Archangeli. Quidam vero ad regimen persone singularis, & hi dicuntur Angeli. Unde & dicuntur minima nunciare, ex eo quod eorum ministerium ad unum hominem limitatur. Archangeli vero dicuntur majora nunciare, quia bonum unius multitudinis dignius est, quam bonum unius hominis. Hæc illa hominum de sanctorum Angelorum Ordinibus ac abinde dependente ministerio sive cogitata sunt sive somnia, quorum nec ipsi fundamentum aliquid solidum habent, nec aliis eam quærentibus ullam dare solidam rationem possunt. Quod si verò prolata singula discutere vel animus esset, vel chartæ spatium permetteret, certè, non pauca in iis animadversione digna invenirentur, quæ tamen, quoniam scopum nostrum haud attingunt, consultò præmittimus, id unice postulantes, ut vel unicam nobis, aut ex naturæ lumine, aut ex Scripturæ revelatæ Codice, nam aliud
hac*

hac in re cognoscendi principium admittere nequimus, hujus Angelorum in ordines distributionis vero duntaxat similem afferant probationem. Quandoquidem enim haud aliter hæc omnia describunt, ac si primæ coelestium istorum spirituum interfuissent creationi, vel in consilium adhibiti, ut curiam coelestem accuratè ordinatèque pro inspidâ suâ sapientia & ex arbitrio disponerent: quis vitio nobis vertet, si horum, sanctis Scripturis ignotorum, antequam fidei credulitative nostræ persuadeantur, rationes postulaverimus? Largimur equidem, diversis illis, queis Angelos appellari novimus, Dominationum, Virtutum, Potestatum nominibus, diversa eorundem, quibus in Ecclesiâ humanique generis regimine DEUS utitur, ministeria designari, quin & haud dubiè diversæ dignitatis eorum indicia sint: verum, quis sine insigni temeritate sua singulis adscribere munia, quis eorum subordinationem introducere, vel istum superiorem, hunc inferiorem Ordinem constituere aut pronunciare audebit? Provocant ad DIONYSIUM quendam, quem Areopagitam dicunt, eum videlicet, quem Paulus *Act. XVII. 34.* Athenis Evangelii prædicatione convertisse legitur, Scriptorem adeò Seculi I. & Virum Apostolicum, qui *Lib. de Coelesti Hierarchia* hujusmodi descripsit Angelorum classes & in ordines gradusque dispositionem. Sed posito, Dionysium istum libri hujus existisse Auctorem, à quonam ille hanc hausisse doctrinam dicendus erit? Apposite RIVETUS, percelebris inter Reformatos Theologus, *Cathol. Orthod. Tract. II. Quest. 46.* *Hic Dionysius, inquit, S. Paulo confidentior fuit, qui licet in coelum raptus fuerit, rebus tamen auditis ac visis curiositatem nostram pascere noluisset: dicit etiam, se audisse verba ineffabilia, quæ non liceat homini loqui. Si tamen huic Dionysio fidem adhibeamus, qui nec à terrâ quoad corpus elevatus, nec Propheeta nec Apostolus fuit, nihil in coelo tam fuit absconditum, quod ille oculis non penetraverit. Verum, quisquis fuerit Coelestis istius Hierarchiæ Auctor, non ille Senator Atheniensium, quem obtendunt illi, sed plura*

B

post

post secula vivens aliquis fuit, velut argumentis quam multis sine negotio multo demonstrari posset, ni demonstratum jam esset ab aliis compluribus. Vid. JOH. GERHARDI *Patrol. Sec. I. p. 13. sqv.* ROB. COCI *Censura quorundam Scriptor: quæ sub nominibus Sanctõr. & veter. Auctõr. à Pontificiis citari solent, Sec. I. Edit. Helmestad. p. 91. sqv.* atque cum primis paulo ante citatus RIVETUS, qui *Lib. I. Critic. Sacr.* tria integra capita, IX. X. & XI. impendit, quibus contra Pontificios, dicti Dionysii Areopagitæ, qui sub illius nomine circumferuntur, libros esse, propugnantes, evincit, falsò eisdem illi tribui, atque recentioris cujusdam Scriptoris esse, Areopagitæ fraudulenter suppositos; quapropter & Auctorem istum ab aliis vix aliter, quam Pseudo-Dionysii nomine, offendimus allegatum. Utut verò sit de isthoc Dionysio, sufficit, nec Pontificios, nec quenquam alium Angelorum in classes distribuendi ac in ordines redigendi ullum, vel in Ratione vel Scripturâ, certum ac idoneum fundamentum habere. Quapropter concludendum, sapientissimum Numen hæc talia, tanquam quæ ad salutem obtinendam scire haud oporteat, siquidem tota de Angelis doctrina nullam cum Articulo de Christo, ceu causa salutis nostræ meritaria, connexionem habet, in hac vitâ nobis ignorata & experientiæ futuræ, in beato demum cum sanctis Angelis consortio, reservata voluisse. In hac igitur divina voluntate nos acquiescere decet, Taubmannianum illud nostrum facientes:

*Quicquid non docuit patrii sapientia Coeli,
Æquo animo nescire homines, inscitia docta est.*

Ignoremus igitur, quorum scientiam nobis denegatam voluit infinita sapientia DEL, nec eò nostram extendi patiamur curiositatem, ut sapientiam, ultra divinam revelationem, vel anhelemus unquam, vel affectemus. Legantur RECHENBERGII de *Male sana in Theologia Curiositate*, & SONNTAGII,

TAGII, sub Præsidio Veltthemiano inauguraliter habita, de *Ignorantia Theologorum, Laudabili*, Dissertationes, qua suos inter-
 pestivæ ac inopportuna sciendi cupiditati limites figunt,
 intra quos subsistendum. Nihilominus, etiamsi, qui
 sint, quot ac quales Angelorum Ordines, nos fugiat; eos-
 dem tamen omnes, novimus, spiritus ministratorios esse,
 emissos in ministerium propter eos, qui hæreditaturi sunt sa-
 lutem æternam, *Ebr. I. 14.* Horum igitur in numero cum
 & nos per Christum esse confidimus, CIVES ACADEMICI
 O. O. HONORATISSIMI! adeoque de protectione Angelo-
 rum curaque certi possumus esse, fas est, ut isthanc erga
 nos DEI gratiam grata non solum agnoscamus mente, sed &
 gratitudinem nostram tam verbis, quam factis declaremus.
 Nulla etenim DEO gratior vel accepta magis est gratitudo,
 quam vitæ sanctæ studium, secundum ejus voluntatem at-
 que mandata institutum, *1. Sam. XV. 22.* Operam itaque
 demus, o MEI! studiosè caventes, ut ne sanctorum Ange-
 lorum custodiâ nosmet indignos faciamus, DEUM offendendo,
 qui nobis eorum subtrahat ministerium. Sanctorum
 ergo Angelorum in conspectu sanctè vivamus, sanctitatem
 æterni Numinis cunctis in actionibus nostris & reverentes, &
 imitantes. Quod sicut quolibet in loco fieri debet; ita cum-
 primis in templis, publico divini cultus exercitio dicatis ædi-
 ficiis, ut fiat, quod superiori Pentecostes Festo promulgatum,
 id, ex Concluso Rev. Concilii, non ob nullas causas, verbotenus
 heic repetitum & insertum volumus, Interdictum hujus tenoris:
*Quisquis Studioforum in posterum in aede sacrâ, quacunque
 fuerit, durante publico divini Numinis cultu, obambula-
 re, aut extra Concionis horam, præsertim inter preces,
 cantica, sacræ Dominicæ Coenæ administrationem, aut
 cum sacerdotalem benedictionem Verbi Minister populo
 impertitur, capite tecto conspectus fuerit, eum sine mora
 ad biennii spatium; ex hac nostra Societate Literaria
 exclusum,*

exclusum, sineque ulla redemptionis, aut intra terminum istum receptionis spe, publice relegatum iri. Præterea cum Angeli stellis comparentur, filiique lucis sint: Cavete, quaeso, ne principis tenebrarum potiùs, quam filiorum lucis, imitatores videamini, nocturno tempore, quod quieti diurnis laboribus fessorum corporis membrorum dandum, inquietatores, ut Tertulliano vocabulo utar, reperti, per plateas passim discursitando, clamoribus inconditis aëra replentes, & homines innocuos diæteris verbisque injuriosis, vel sine specie justæ cujuscumque causæ, impetentes. Qualia facta, sciatis, quotquot iisdem delectamini, non humanam duntaxat poenam mereri, & certo certius incursum esse, sed DEO quoque ut quam maximè displicere, ac sanctorum circa nos Angelorum secum ferre læsionem, eosdemque a nobis abigere. Horum igitur custodiâ si, ex gratia DEI, gaudere fruique etiam in posterum cupitis, abstineteis, oportet, ab omnibus, quæcunque sanctitatem eorum offendere possunt. Quod ut prompti faciatis, singulis diebus memineritis effati Davidici, *Psal. XXXIV. 8: Castra metatur Angelus Jehova*
NB. circa timentes ipsum, & liberat eos.

Valete!

P. P. sub Sigillo Rector. Academ.

Anno MDCCXXXI.

TAGII, sub Præsidio Velthemiano inaugraliter
Ignorantia Theologor. Laudabili, Dissertationes, qua
 pestivæ ac inopportuna sciendi cupiditati limitantur
 intra quos subsistendum. Nihilominus, et
 sint, quot ac quales Angelorum Ordines, nos si-
 dem tamen omnes, novimus, spiritus ministra-
 emissos in ministerium propter eos, qui hæreditat-
 lutem æternam, *Ebr. I. 14.* Horum igitur in mi-
 & nos per Christum esse confidimus, CIVES AC
 O. O. HONORATISSIMI! adeoque de protectio-
 rum curaque certi possumus esse, fas est, ut in
 nos DEI gratiam grata non solum agnoscamus, sed
 gratitudinem nostram tam verbis, quam factis
 Nulla etenim DEO gratior vel accepta magis est
 quam vitæ sanctæ studium, secundum ejus volun-
 que mandata institutum, *I. Sam. XV. 22.* Ope-
 demus, o MEI! studiose caventes, ut ne sancto-
 rum custodiâ nosmet indignos faciamus, DEUM
 do, qui nobis eorum subtrahat ministerium.
 ergo Angelorum in conspectu sanctè vivamus, et
 æterni Numinis cunctis in actionibus nostris & re-
 imitantes. Quod sicut quolibet in loco fieri debe-
 primis in templis, publico divini cultus exercitio de-
 ficiis, ut fiat, quod superiori Pentecostes Festo pro-
 id, ex Concluso Rev. Concilij, non ob nullas causas, v-
 heic repetitum & insertum volumus, Interdictum huj-
Quisquis Studiosorum in posterum in æde sacrâ,
fuert, durante publico divini Numinis cultu,
re, aut extra Concionis horam, præsertim int-
cantica, sacræ Dominicæ Coenæ administratio-
cum sacerdotalem benedictionem Verbi Minis-
impertitur, capite tecto conspectus fuerit, eum
ad biennii spatium; ex hac nostra Societate

the scale towards document